

Välkommen till Staffanstorp!

*DIS Syds årsmöte 2010 äger rum
i S:t Staffans församlingsgård
söndagen den 18 april*

Del 3 om Karl Hanssons liv i Lund, sid 8-10

Läs om släkttavlor i Macspalten, sid 4-5

Disbytspalten med Ronnie på sid 5

Läs recension av Släktvis på sid 6

Inbjudan till årsmötet finns på sid 7

Hjälp till med en norsk efterlysning, sid 11

Snö och kyla...

Denna vinter har varit en av de längsta vintrar jag har varit med om, det har faktiskt varit snötäckt i stort sett i ett kör sedan långt innan jul.

För drygt en vecka sedan, när jag skulle köra ned till min butik, så hörde jag ett himla liv i luften ovanför mig. Det var en flock med Canadagäss som var på väg tillbaka efter vinterflytten, tydligen var de optimister eller litade de mer på almanackan än naturen. Jag log för mig själv och kände mig lite gladare, våren är i antågande!

Dessutom drabbades jag i november av ett kycklinglår, som tydligen inte var riktigt tillagat. Det gjorde att jag blev sängliggande under kommande helg när DIS hade styrelsemöte i Linköping. Efter prov framkom det att det var en Campylobakterinfektion som drabbat mig. Det förde med sig att jag inte kunde äta någon julmat eller dricka kaffe under julhelgen. Helt återställd blev jag inte förrän i mitten av januari. Så jag längtar redan efter nästa jul och julbordet!

En släktforskarlegend har gått ur tiden, Pontus Möller (1921-2009). Han tjänstgjorde mellan 1956 och 1962 vid Riksarkivets heraldiska sektion. Närmast därefter utnämndes han till arkivarie vid Riksarkivet. Från 1963 fram till sin pensionering 1988 hade Riddarhuset glädjen att ha honom som riddarhusgenealog. Han satt i GF:s styrelse från 1949 till 1975, de sista tio åren som vice ordförande. År 2007 mottog han Svenska Heraldiska Föreningens förtjänstmedalj. Han var även medlem i Staffanstorps släktforskarförening där han publicerade sig i tidningen Släkttavlan.

Glöm inte bort att komma till Staffanstorp och vårt årsmöte söndagen den 18 april. Det hålls på samma plats där vi hade vårt tioårsjubileum och då väggarna nästan sprängdes av besökarna. Denna gång gästas vi av Charlotte S. H. Jensen, en av de absolut bästa föredragshållarna, författare och webbmaster. Hon kommer att berätta om dansk släktforskning på sitt engagerande sätt. Hjärtligt Välkomna!

Slutligen vill jag framföra ett riktigt varmt tack till vapenbröderna Gunnar Persson och Arne Hallberg som svarat för våra kurser i Höganäs på ett förnämligt sätt. Gunnar har meddelat att han nu vill lämna styrelsen efter många års hårt arbete som fadderansvarig med att hålla våra faddrar på "mattan". Gunnar kommer att fortsätta med kurserna i Höganäs. Arne Hallberg har bestämt att sluta som fadder. Det har han varit i många år och gjort ett fantastiskt arbete. Vi framför ett varmt tack till Gunnar och Arne för alla års insatser.

Vi syns och hörs!

Jan Nilsson
Er ordförande

DISkutabelt

medlemsblad för Föreningen för
Datorhjälp I Släktforskningen,
region syd. DIS Syd.
Utgivningsbevis 21725

Upplaga

3 500 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare

Jan Nilsson

Redaktör och layout

Mats J Larsson
mats@dis-syd.se
044-12 63 91

Tryck

Kristianstads Boktryckeri AB

DIS Syd

Porfyrvägen 20, 224 78 Lund
Bg 246-7058
Org.nr 846005-7527
Hemsida:
<http://www.dis-syd.se>

Årsavgift

Helbetalande 50 kr
Familjemedlem 25 kr
Medlemskap i DIS centralt krävs:
Helbetalande 130 kr
Familjemedlem 65 kr

Adressändring

Görs alltid hos:
Föreningen DIS, Gamla Linköping
582 46 Linköping

Bidrag till DISkutabelt

Vill du dela med dig av dina erfarenheter av släktforskning med eller utan dator? Har du synpunkter på vår tidning eller vår förening. Vi tar gärna mot ditt bidrag i *DISkutabelt*. Kontakta vår redaktör Mats J Larsson på 044-126391 eller mats@dis-syd.se. Manusstopp för nästa nummer är den 10 maj 2010.

Bengt Hansson har bidragit med illustrationerna till fadern Karl Hanssons berättelse och det har Per Kjellstrand också gjort till sin. Bilden på S:t Staffan kommer från församlingens webbsida. Övriga bilder har Jan Nilsson som vanligt tagit.

Redaktörens spalt

När ni läser detta är vårterminen sedan länge i gång. Kurserna har startat och våren är årsmötenas förlovade tid. Passa på och kom till Staffanstorp och vårt eget årsmöte den 18 april (inbjudan finns på sidan 7). Själv leder jag i vår två nybörjarkurser, så tiden räcker inte till för så mycket eget forskande som jag skulle önska. Men det är så inspirerande och givande att få träffa dessa ivriga människor i olika åldrar, som precis skaffat sig den livslånga hobby som släktforskningen innebär.

Livet sägs bestå av både sorg och glädje. Vår leasinghund Tilda har tråkigt nog slutat sin jordiska vandring. En kamrat i kören Allsångarna i Nosaby avled oväntat i februari. Samma dag som kören sjöng på hennes begravning fick jag och hustrun besked om att vårt sjunde barnbarn Molly kommit till världen i Uppsala. Den dagen förenades verkligen sorg och glädje.

I Lomma, där jag växte upp, var den dominerande industrin Skandinaviska Eternitfabriken - eller kort och gott Eterniten. Jag jobbade där på kontoret sommaren 1962 och i fabriken efter militärtjänsten 1966. Föga anade jag då att jag skulle skriva om industrihistoria. Jag har lovat att publicera något i *DISkutabelt* från mitt arbete om ylleindustrins historia i Kristianstad. Ni kunde läsa om "Ylle före Yllan", Kristianstads tidigaste textilhistoria i nr 1, 2008. Jag och min kamrat Bo Book blev färdiga med arbetet i fjol. I december

publicerades "Över 100 år med Yllan" i Föreningen Gamla Christianstads årsskrift 2009. Det är så roligt att se frukten av sitt arbete i tryck. Jag tycker emellertid att det är svårt att korta ned drygt 40 boksidor till tidningsartiklar. Jag rekommenderar i stället intresserade att ta del av vårt arbete på Föreningen Gamla Christianstads webbsida. Där finns vår uppsats, med färgbilder, i sin helhet, som det enda av årsskriftens bidrag för 2009. Länken heter www.gamlachristianstad.nu/Årsskrifter och därefter Över 100 år med Yllan.

När detta skrivs är det sportlov och i nådens år 2010 har Skåne verkligen begåvats med vinter! Snön har legat tjock över hela vårt landskap sedan före jul, med ett kort uppehåll över nyår och det är väldigt vitt fortfarande. Ja, legat och legat! I Skåne är det inte så vanligt att snön ligger stilla, om nu någon trodde det. Här fyker snön! Alla minns vi pågatåget Nils Ludvig Jönsson som frös fast på Österlen och veckovis trotsade upptinings- och lossdragningsförsök.

I år har det har verkligen varit sportlov för en sportfåne till redaktör. Fast sanningen till sägandes har jag mest sportat framför TV-utsändningarna från OS i Vancouver. När jag återvände till Skåne efter mitt 25-åriga tillfälliga besök i Norrland (Stockholm ett år, resten i Sundsvall) var jag klok nog att lämna kvar slalomutrustningen och skridskorna, jag fick som femtonåring. Mina gamla prylar finns kanske på Norra Stadsbergets museum tillsammans med Skvadern. Löparskidorna tänkte jag skänka till en loppmarknad efter några snöfria vintrar i Kristianstad. Men så kom jag på bättre tankar och kastade dem i en container i stället. Ingen skulle mera behöva slita på de gamla laggarna, som hade burit mig i Midälvaloppet över fem mil i början av åttioalet. Motionen blir även under sportlovet rejäla promenader med hustrun och simning med vattengymnastik två gånger i veckan.

Det har ju gått fantastiskt bra för de svenske i årets OS. Medaljer av alla valörer har regnat in. Det är nästan bättre än på Sixten Jernbergs och Sigge Erikssons tid. Idrottsintresset vaknade

när jag flyttade från Uppåkra till Lomma hösten 1954. I fjärde klass på Vinstorps Östra skola fick jag den legendariske folkskolläraren Oscar Wennholm, som själv hade åkt Vasaloppet. Oscar lät oss höra på utsändningarna från skidtävlingarna i Cortina-OS 1956 och skrev själv upp mellantiderna på svarta tavlan. Då för tiden var det endast ångradion som gällde. Tänk er att lyssna på Lennart Hylands radioreferat från skridskoloppen i Missourina, med rundetider och allt. Och vi Lommaungar hade egna vinterolympiska spel i Kyrkfuret och på Lilla S:t Moritz.

Nästa Vinter OS gick i Squaw Valley i USA 1960 och därifrån var det inga direktsändningar i TV. Radion regerade fortfarande, men utsändningarna var betydligt färre, än årets, från de spelen som också gick på kvällen och natten svensk tid. Vi hörde förundrade om Janne Stefansson, senare legendarisk Vasaloppsvinnare, som blev helt stillastående i skidstafetten p.g.a. den tunna luften. Och jag minns att en svensk som hette Klas Lestander vann guld i skidskytte, en gren som var totalt okänd i Lomma på den tiden. Det skrevs inget om skidskytte i Edvin Ahlqvists tidning All Sport och för den delen inte heller av Sydsvenskans och Arbetets sportchefer Sven Hansson och Lennart Strandberg, dåtida källor för våra idrottskunskafer.

Medan jag försjuncker i OS-minnen ropar hustrun; "Nu är det är dags att värma upp inför femmilen!"

Mats J Larsson

Nytt från Landsarkivet

Vi gratulerar Lars Görvall som i februari utsågs till ny landsarkivarie i

Lund efter Jan Dahlin, som avled i somras. Lars har arbetat på landsarkivet sedan 1996. *DISkutabelt* hoppas på ett fortsatt gott samarbete.

Som Macfadder får man många trevliga brev. I Macspalten kan ni läsa ett från Per Kjellstrand, där han berättar om en annorlunda släkttavla. Gör som Per och skriv till Macspalten. Har ni frågor så svarar jag och vi publicerar frågor och svar i *DISkutabelt*.

Helge Olsson

Mac- o Reunion-fadder
helge@dis-syd.se

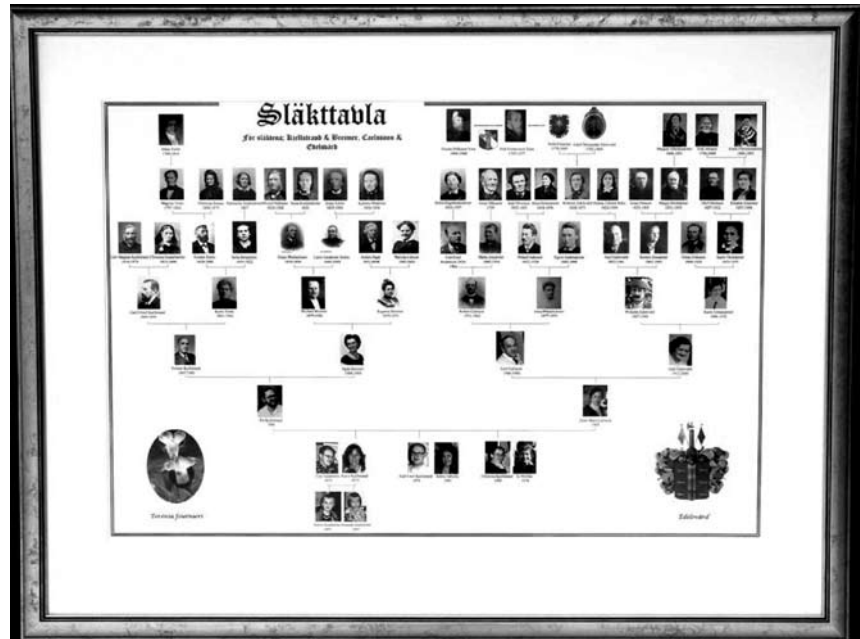
Annorlunda släkttavla

Numera kan man på nätet få gjort förstoringar på fotopapper i formatet 50x75 cm för under hundra kronor. Förstoringen som är av hög kvalitet skulle man kunna utnyttja för att framställa olika sorters släkttavlor. För att resultatet ska bli bra fordras att filen har tillräckligt hög upplösning. Filen som sänds in till fotofirman ska vara i JPEG-format och får inte vara större än 10 MB. Tyvärr klarar bara ett av de program, som jag har provat, detta.

Till Mac har jag hittat ett program som klarar problemet. Det heter *OmniGraffle* och kan köpas via nätet för 99 \$. Man gör släkttavlan direkt i programmet. Då den är klar "exporteras" man den till JPEG-format.

Ett exempel

Jag har under många år samlat foton på personer i min och min hustrus släkt. Med utgångspunkt från min hustru och mig har jag framställt en släkttavla omfattande alla de foton och bilder som finns i samlingen bakåt och framåt i tiden. Tavlan omfattar 16 bilder i sidled och 8 i höjddled. 50 cm i höjddled ger 5,6 cm för var bild inklusive årtal, namn och förbindelselinjer. Har man färre eller fler bilder får man anpassa storleken till detta. Det är alltid fördelaktigt

Per Kjellstrands släkttavla, det inramade slutresultatet (figur 4)

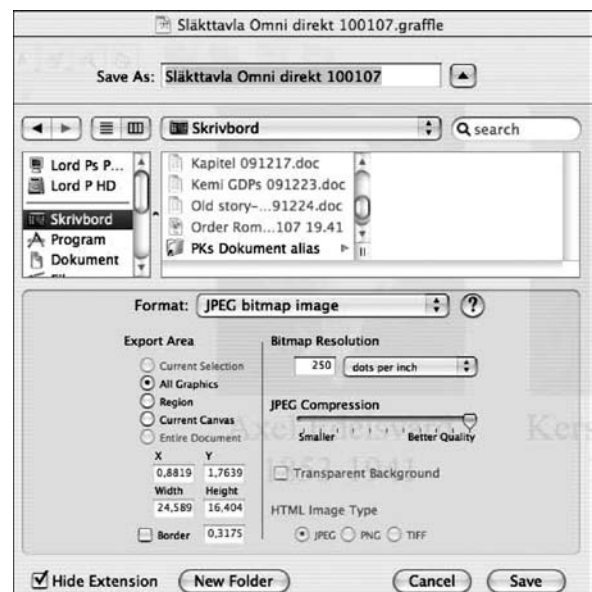
att arbeta med så stora originalbilder som möjligt. Arbetsytan ställer man till 75x50 cm. Man gör detta under "File /Page setup/Paper Size". Där kan man under "Manage Custom Sizes" göra sig ett eget format. Om höjden på arbetsytan är 50 cm bör höjden på foton vara kring 3,5 cm för att man skall få plats med 8 "generationer".

Man kopierar originalbilderna en och en och klistrar in dem på arbetsytan. Bilderna kommer då att variera i storlek beroende på originalen. Om man håller ner skifttangenter då man drar i bildens hörn för att ändra storleken, bibehålls proportionerna. Man får också en ruta som visar höjd och bredd. Det hela är mycket behändigt. Det finns ett flertal olika möjligheter med "grid" som gör det enkelt att få bilderna på plats både horisontellt och vertikalt. Om man markerar en rad med bilder kan man få programmet att ställa höjden på dem till exakt samma.

Text skriver man direkt i programmet med skrivverktyget. Man kan naturligtvis lägga in bilder på hus och annat som gör tavlan trevlig. Det finns också ett ritverktyg som kan dra linjer. Man kan få

dem horisontella eller vertikala genom att hålla ner skifttangenter då man drar ut linjerna. Under "Inspectors" finns en hel mängd verktyg för att åstadkomma olika linjer och fyllnader. Här får man botanisera en bra stund för att lära sig allt. Möjligheterna är nästan obegränsade. För att finjustera läget på bilder och text kan man använda piltangenterna med "alt" tangenten nedtryckt.

När man har gjort tavlan färdig och är nöjd med den ska den exporteras som en JPEG-fil. *OmniGraffle* har ett utmärkt verktyg för att ordna så att filen blir mindre än 10 MB men upplösningen maximal. Man hittar det under "File, export" (Figur 1).

Figur 1

Man ställer "Format" på "JPEG bitmap image", "JPEG compression" på "Better Quality" och provar sig sedan fram med "Bitmap Resolution" till dess man får lagom storlek på filen. Om man väljer för högt värde på "Bitmap Resolution" går maskinen i spinn.

Figur 2

I mitt fall, som omfattar 64 foton med namn, årtal, ram och några bilder, ger programmet en fil på 93 MB. Efter export med inställningar "250 dots

per inch" fås en JPEG-fil på 9,5 MB (figur 2).

Upplösningen på denna är, som ses på den urklippta förstora detaljbilden (Figur 3), fullt tillräcklig för att man skall kunna göra en pappersförstoring på 75x50 cm. Den kan man sedan rama in och hänga på väggen (Se figur 4 på sidan 4).

När man gör det bör man tänka på att det kan komma uppdateringar i underkanten. Nya barn eller barnbarn gör, om man har tur, sitt inträde på arenan. Man kan tänkas komma över en bild på någon gammal släkting som också bör få vara med. Därför bör ramningen ordnas så att det inte är ett alltför omfattande

arbete att sätta dit en uppgradering. Behåller man den gamla släkttavlan i datorn kan man använda den. En ny förstoring kommer att hålla de gamla

Magnus Torén
1797-1860

Carl-Magnus Kjellstrand
1818-1879

Christina Gustafsdotter
1815-1890

Figur 3

måtten på mm när. Har man en ram kring tavlan som i mitt fall måste den ju passa till den paspartout som är skuren till inramningen. Jag har provat och det fungerar.

Lycka till önskar

Per Kjellstrand
LordP@telia.com

Disbyt spalten

Till DIS Syd kommer det in 20–40 Disbytutdrag per månad och de omfattar allt från 10 till 51 000 personer per utdrag. Totalt bearbetades 2009 över 450 000 personer och 2 miljoner händelser. De inskickade Disbytutdragen från DIS-medlemmar härrör till 64 procent från Disgen och 36 procent från övriga släktforskningsprogram (huvudsakligen från MinSläkt).

Så över till några av de vanligaste frågorna som kommit in.

Vad ska jag ta med i Disbytutdraget eller gedcomfilen?

Det finns ingen anledning ur Disbytsynpunkt att sortera bort data innan man skickar utdraget för bearbetning. Helt automatiskt tas all information bort som rör levande personer eller personer som inte varit döda i minst 25 år. Därutöver sorteras alla data bort utom *efternamn*, *förnamn*

och händelser som exempelvis *född*, *gift*, *bosatt* och *död*. För händelser kommer endast *årtal* och *församling* med *Länsbeteckning* att överföras till Disbyt. Givetvis bevaras också information om släktband till föräldrar, barn och syskon. Rådet är alltså att alltid skicka in hela ditt material.

Går det att rätta enstaka uppgifter som blivit fel i Disbyt?

Det finns ingen möjlighet att ändra uppgifter i Disbyt. Istället måste man korrigera data i sitt eget släktforskningsprogram och därefter skicka in ett nytt Disbytutdrag. När det nya utdraget publicerats stryks dina gamla uppgifter automatiskt i Disbyt.

Varför ser jag inte mina uppgifter i Disbyt?

Disbyt uppdateras normalt i början av varje månad. Det kan därför dröja drygt en månad innan inskickade uppgifter syns i Disbyt på nätet.

Varför saknas personer som jag har skickat in?

För att en person ska komma med i Disbyt måste det finnas uppgifter om *förnamn*, *efternamn* och minst en händelse som *född*, *gift* eller *död*. För händelsen måste det dessutom finnas

uppgifter om *årtal*, *församling* och *länsbeteckning*. Detta medför naturligtvis att ett släktled kan brytas i Disbyt om nödvändiga uppgifter saknas för en individ.

Använda flera Disbyt-arkiv?

Om man delat upp sin släktforskning kan man välja att publicera dessa under olika arkiv på Disbyt. Man måste då skicka in separata filer till Disbyt och dessa skall namnges DBnA, BDnB etc. (där *n* är ditt medlemsnummer). Erfarenheten visar att det är enklare att endast ha ett arkiv i Disbyt, eftersom man själv måste ansvara för vilka arkiv som ska uppdateras då nya Disbytutdrag skickas in eller om arkiv ska tas bort utan att uppdatering ska ske.

Tack för alla Disbytutdrag som kommit in under 2009 och för de värdefulla synpunkter och intressanta diskussioner som följt av dessa. Jag återkommer med min spalt i nästa nummer av *DISkutabelt*. Låt oss nu hälsa ljuset och se fram emot vårens ankomst.

Ronnie Thomasson
Disbyt-ombud
disbyt@dis-syd.se

Det började med att någon frågade mig om vad jag tyckte om Släktvis – Genlines interaktiva släktforskningskurs på nätet. Sanningen var då – inte så mycket faktiskt. Däremot har jag erfarenhet av traditionell utbildning i släktforskning, både som kursdeltagare och cirkelledare, och när jag jobbade, ledde jag på 90-talet ett projekt om ett interaktivt utbildningssystem. Alltså, jag borde kunna uttala mig om Släktvis. Dessutom är *DISkutabelt* en tidning om datorer i släktforskningen. Då är det väl då helt på sin plats att skriva om datorbaserade utbildningar i släktforskning!

Sagt och gjort! Jag har prövat Släktvis, som företaget Genline erbjuder sedan ett tag. Programmet kostar 495 kr. För de pengarna får man en aktiveringskod med tillgång till utbildningsprogrammet under ett halvår. Läger man till en hundralapp så får man också tillgång till kyrkoboksarkivet hos Genline i en månad.

Släktvis är en grundkurs i släktforskning. Den baseras på en lärdel, en frågedel och en prova på del, där man får möjlighet att tillämpa sina kunskaper. I utbildningen visas pedagogiskt hur man ska gå tillväga att läsa de svenska kyrkböckerna i Genlines bildarkiv. Här ges t.ex. fakta om hur namn stavades förr, hur prästen skrev in uppgifterna m.m. Man får träna sig på att läsa husförhör, födelseböcker, vigselböcker, dödböcker samt in- och utflyttningslängder. Man ska svara på frågor och får respons på sina svar. Utbildningen "minns" om man tidigare har svarat fel på en fråga och ställer den på nytt för att se om man då svarar rätt.

Det pedagogiska upplägget av Släktvis kan man inte klaga på. Den är verkligen en bra grundkurs. Utöver en inledande introduktion till utbildningsprogrammet kallat "Komma igång" finns också ett orienterande moment "Din dator". Därefter följer sju delar om släktforskning, (introduktion, födelse, husförhör, vigsel, flyttning,

Hitta dig själv!

Reklam för Släktvis, Genlines webbsida

död och handskrift). Utöver teorilektioner med olika lärarröster (t.ex. en präst och en piga på dalmål) finns det frågepaket och övningar i de olika delarna (introduktion och handskrifter saknar övningar). Kursen innehåller dessutom ett fördjupningsavsnitt, med endast beskrivande texter om t.ex. bouppteckningar, domböcker och mönstringsrullor. Fördjupningen tyckte jag var ett bra komplement till kursens grunder. Den sista delen i kursen kallas ordlek. Där man får öva sig i förståelse av viktiga släktforskningsbegrepp och ord.

Jag tycker kursen väl svarar mot ambitionen att vara en grundläggande släktforskningskurs. Den är både lärorik, omväxlande och underhållande. För att få ut mesta möjliga av kursen bör man dock välja paketet som kostar 595 kr, med ett månadsabonnemang på Genlines kyrkoböcker. Det krävs nästan för att kunna göra övningarna och det ger kursen ett mervärde värt pengarna.

Den kritik som jag har mot kursen är generell och gäller alla datorstödda utbildningsprogram; det finns ingen att fråga när eleven stöter på problem. Den bristen har alla interaktiva utbildningsprogram. Det är omöjligt för programkonstruktörerna att förutsäga alla upptänkliga frågor, som de potentiella kursdeltagarna kommer att ställa och att bygga in svaren på dem i utbildningen. Därför lämpar sig tekniken bäst just för grunder. Lärarledda utbildningar gillas av de flesta. De föredrar den sociala samvaron i en kurs eller en studiecirkel, med lärare, ledare och kurskamrater.

Jag har några randanmärkningar. Avsnittet om handskrifter är väl summariskt. Funktionaliteten är inte bra när det gäller att skriva in frågesvar i rutfälten i avsnittet handskrifter. Tabuleringsfunktionen fungerade dåligt, vilket kan göra eleverna irriterade. Likaså krävs kanske förtydligande av hur svaren ska skrivas in. Jag fick t.ex. fel för svaret Gummegård. Rätt svar ska vara Gumme! I avsnittet ordlek föreslår jag att författarna ser över svarsalternativen. Ett exempel; endast – brott – godtogs som svar på vad ordet epilepsi betyder – inte fallandesot!

Men ett interaktivt utbildningsprogram har en viktig funktion att fylla. Det är ett utmärkt komplement för dem som bor långt ifrån orter med traditionella utbildningar. Programmet är utmärkt för personer med rörelsehinder som inte kan ta sig till kurser, för blivande släktforskare som bor utomlands och för de som har oregelbundna arbetstider som inte går att förena med deltagande i en studiecirkel. Ni kan läsa mera om Släktvis på www.genline.se/slaktvis.

Mats J Larsson

Motioner och nomineringar

Nu är det dags för medlemsföreningarna att skicka in motioner och nomineringar inför Släktforskarförbundets stämma som äger rum på släktforscardagarna i Örebro (27-29

augusti). Motioner och nomineringar till Victor Örnbergpriset och till förbundets Hedersdiplom ska förbundskansliet ha senast den 15 april. Victor Örnbergpriset ska gå till en person som har gjort stora insatser för släktforskningen.

Släktforscardagarna
ÖREBRO 2010

Välkommen till Årsmötet 2010

Söndagen den 18 april kl. 13.00 – 16.00
S:t Staffans församlingsgård i Staffanstorp

Kom och lyssna på Charlotte S.H. Jensen från Köpenhamn. Hennes föreläsning kommer att handla om dansk släktforskning. Charlotte är folklorist och mag.art och har varit anställd vid Landsarkivet för Själland och arkivarie på Statens Arkiv i Danmark. Nu är hon webbredaktör vid Nationalmuseet i Köpenhamn.

Program

- Charlotte S. H. Jensens föreläsning om dansk släktforskning
- Kaffe eller te och två bullhalvor (pris 30 kr)
- Utlotning av spelet Antävlan på kaffebiljetten. Spelet har skänkts av Genline
- Årsmöte. Dagordning och övriga handlingar för årsmötet finns på hemsidan
- Efter årsmötet finns det möjlighet att söka i DISBYT, träffa styrelsen m.m.
- Ta gärna med Dig bilder som Du vill ha hjälp med att skanna in. Ivar Björklund från Veberöd kommer som vanligt hjälpa Dig till självkostnadspris

S:t Staffans församlingsgård ligger i Staffanstorp intill Brågarps kyrka. Adressen är Brågarpsvägen 10. Årsmötet håller till i lokalen Publikanen.

I år hålls DIS Syd:s årsmöte i föreningens ordförande Jan Nilssons hemförsamling. Församlingen tog namnet S:t Staffan efter en sammanslagning av flera församlingar år 2000. Det var Staffanstorps församling (bildad 1964 av Brågarps och Nevishögs församlingar), Kyrkheddinge, Esarps och Bjällerups församlingar, som sedan 1962 redan ingick i Staffanstorps pastorat. Inspirationen till namnet S:t Staffan kom från huvudorten Staffanstorp och även församlingsgården som redan hette S:t Staffans församlingsgård.

Hjärtligt välkomna!

Här är mitt liv

År 2001 intervjuades Karl Hansson, född 1913, vid Gerontologiskt Centrum i Lund. Artikeln som sonen Bengt har skrivit är en sammanställning av intervjun och Karls egna nedteckningar. Här fortsätter Karl Johan Hanssons levnadshistoria som inleddes ifjol i nummer 2 och som fortsatte i nummer 4.

Jag hade varit på skollovskoloni flera gånger i Visseltofta. Där blev jag bekant med en som hette Malte Ribolt som sysslade med skogsavverkning. Jag skrev till honom på våren 1930 och frågade om jag inte kunde komma upp och hjälpa honom. Han svarade att det nog skulle ordna sig. Sen kom han ner till Lund, och vi fick resonera om det. Mor var ju inte så glad för att jag skulle iväg, men det var ju inget annat att göra. Jag orkade inte jobba så hårt som man fick göra i handelsträdgården. Man började klockan 7 på morgonen och höll på till klockan 6 på kvällen. Och så dåligt med mat och dåligt med kläder.

Skogsarbetare i Visseltofta

Jag blev hämtad med en lastbil. Det var i april 1930. Ribolt var bekant med en man som körde varor från Malmö till Visseltofta. Jag fick sitta ute på flaket, tills vi kom till Visseltofta. Där kom Ribolt och hämtade mig. Vi skogade och knogade på. Han köpte upp skog som vi fällde och körde till sågverket med. Sedan körde vi timmer och ved till Osby station. Veden gick till bagerier och mejerier, timret sålde han till Danmark. Det var dåliga tider. Han blev nog lurad av dem som han levererade till, för han hade alltid dåligt med pengar. Jag hade 15 kronor i månaden. Jag skickade hem 10 kronor till mor varje månad. Så jag hade själv bara 5 kronor. Det var besvärligt.

En dag, det var strax efter jul, fick Ribolt ett meddelande från sin bror som hette Einar Andersson, och hade lantbruk i Tjörnarp. Han hade plötsligt blivit lite nervsjuk och kunde inte sköta sitt jordbruk, så han frågade sin bror, om inte jag kunde komma dit och hjälpa till. Ribolt hade inte mer jobb till mej, så det passade bra. Så när

Karl Hansson 2002

Ribolt frågade mig om jag kunde ta dit ner svarade jag ja. När jag slutade hos Ribolt hade han ont om pengar. I stället för lön fick jag en ny cykel som han köpt i Danmark. Den var av märket Juvel och var mycket lätt att cykla med. Den cykeln hade jag sen i många år, ända tills vi flyttade till Smörlyckan 1938.

Bonddräng i Tjörnarp

Juldagen 1930 cyklade Ribolt och jag ner till Tjörnarp från Visseltofta. Det var barmark men några frostgrader. Jag fick en fruktansvärd tandvärk när vi cyklat i kylan. Jag hade naturligtvis dåliga tänder. När vi kom fram tog Einar fram en flaska med brännvin och sa: "Du skall få en sup, men du skall hålla den till tanden. Du får inte svälja den". Hur det var så fick jag den till tanden. Men så svalde jag den, och det var första brännvinet jag smakat, och det var inget vidare. Men det lenade.

Hans hustru hette Ida, och de hade en dotter som hette Ebba. Hon var visst 11 år. De bjöd på mat. Det var rena festmåltiden. De hade slaktmat, skinka och brunkål, och man mådde som en prins. Sen började jag arbeta där. Det var ett litet lantbruk med 30 tunnland öppen jord. Sen var där mycket skog. De hade två hästar, Pärlan och Stella. Sex mjölkkor fanns, en del kalvar, två modersuggor och en del smågrisar. Jag lärde mej att mjölka för att kunna hjälpa Ida, som hade så mycket annat att sköta. Hon var mycket snäll och var som en mor för mig. Hon köpte tyg och sydde skjortor till mej. Ebba blev nog lite förtjust i mej och hade nog

talat om det för mor och far, för Einar sa alltid: "Du skall få bli min svärson." Det var mycket jobb, men jag var van att ta i med vad som helst och var glad för att jobba. Jag fick härlig mat, och de var mycket snälla människor. På vintern skogade vi, både för eget behov och till avsalu. Många i Tjörnarp köpte färdighuggen ved. Vi hade en sextioårs gammal man från Sösdala till hjälp i skogen. Einar var själv för dålig för att jobba. Från och till for han till Lunds lasarett, till psyken. Han trodde det var något psykiskt han hade. Han hade det väldigt besvärligt. En dag sa han: "Kan du sela hästar?" "Ja, visst kan jag det." Hos Ribolt i Visseltofta hade vi lånat en häst, som vi körde timmer med till sågen, och då hade jag kört timmer i skogen. Ribolt sa: "Han är duktig, han kan sköta hästarna." Sen skötte jag hela lantbruket. Jag trivdes bra här, men det var dåliga tider på 30-talet. De hade otur, för det blev en väldigt dålig sommar 1931. Höet torkade inte, och korna blev sjuka av det. Det var besvärligt. Jag körde själv iväg med tio smågrisar som skulle säljas i Sösdala. Jag fick inte mer än 4 kronor styck för dem. Det motsvarade inte foderkostnaden. Men hur det var så ordnade det sig ändå. Ida, hans fru, var väldigt duktig. Hon och jag jobbade ihop och gjorde så gott vi kunde. Men det gick inte att driva lantbruket längre. Einar och Ida bestämde sig för att auktionera ut sitt trevliga lantbruk. Det hölls auktion i april. Dom fick inte mer än 22 000 kronor för alltsammans. När de hade sålt huset och gjort upp alla affärer, blev Einar inlagd på Helsingborgs lasarett. Ida blev hushållerska hos en svåger, som varit gift med en syster till henne, och blivit änkling för tre år sedan. Jag hade blivit lovad att få bli dräng hos honom. Men så hade han anställt någon annan, så jag fick inte det jobbet.

Dräng i Eskatorp och Särslöv

I stället fick jag jobb på ett litet lantbruk i Eskatorp. Lantbrukaren där hette Anders Persson-Freij. Det var nog hans knektnamn. Han hade ett litet ställe på 20 tunnland. Han hade fyra kor, en del grisar och ett par hästar. När jag var där, mönstrade jag till beväring

i Landskrona i mars. Jag kom inte riktigt överens med dottern. Hon hushållade för sin far som var änke- man. Jag bestämde mej för att söka något annat jobb, så jag sade upp mig den 1 april 1933. Jag tog mina grejer och cyklade hem till Lund för att söka något trädgårdsjobb, som jag egentligen var intresserad av.

Jag flyttade ner till Lund och sökte jobb. Jag cyklade till Kvarnby utanför Malmö, där det var ett jobb ledigt hos en trädgårdsmästare. Jag fick jobbet. Men han sa: "Jag har ingen bostad till dig." Då tänkte jag att det går ju inte med den lönen, 12 kronor i veckan. På den lönen kunde man ju inte hyra en bostad. Jag kommer inte ihåg, men jag skulle nog få maten där i alla fall.

Jag körde hem igen och köpte Skånska Dagbladet. Där såg jag en annons, att en lantbrukare som hette Johan Andersson i Särslöv behövde en dräng. Då tänkte jag: "Ja, där får man ju både mat och husrum." Jag cyklade dit och fick jobbet. Han hade en stor villa, men jag fick en drängkammare i stallängan. Den var bara på 5 kvm, inga tapeter, väggarna var vitrappade, men det fanns elektriskt ljus, säng och vedspis. Man var inte van vid bättre. Maten var riklig och god. Den lagades av en piga, som var ett par år äldre än jag. Olga hette hon. Vi kom bra överens. Hon skötte också om mjölkningen. Jag började där på våren. Det första jag gjorde där var att vara ute med hästarna och trumla på åkrarna. Man trumlade ner småstenar och sådant på åkrarna. Det gick ju bra. Lantbrukaren frågade om jag kunde mjölka". "Ja, jag kan mjölka," sa jag ", det har jag lärt mig i Tjörnarp." Så fick jag hjälpa till med att mjölka också. Där fick man stiga upp klockan halv sex på morgonen. Jag hade aldrig någon väckarklocka. Jag vaknade alltid i tid. Efter mjölkningen skulle mjölkkanorna ut på mjölkbordet vid stora vägen före halv sju. Hos Johan Andersson var det bra mat och snälla människor, men mycket fordrande när det gällde jobb. Men jag var glad för att jobba, så det var inga problem med det.

Svea och Karl i Ystad 1934

Karl träffar Svea

På vägen strax intill där jag jobbade, låg ett litet trädgårdsmästeri. Jag blev bekant med sönerna där. En vacker dag kom en syster till dem hem. Hon umgicks lite med Olga. Jag hade aldrig sett en sådan vacker kvinna förr. Hon hade gult långt hår. Hon hette Svea och jobbade hos en lantbrukare som hette Andersson i Burlövs kyrkby. Hon var två år yngre än mig. Vi träffades på söndagarna utanför Sveas hem. Hur det var så blev vi sams, och jag följde med henne hem där hon jobbade. Så blev vi överens om att vi skulle träffas. Vi var sedan mycket tillsammans, tills jag skulle ut i militärtjänst.

Sen blev jag ju bekant med hennes far och mor. Jag var ofta och hälsade på hos dem. Hennes far var trädgårdsmästare och jobbade även hos en trädgårdsfirma som hette Juhlin i Kvarnby. Han var duktig på att driva fram trädgårdsblommor och grönt. Sveas mor stod på Drottningtorget i Malmö nästan varje dag och sålde trädgårdsprodukter. Hon åkte med bussen in till Malmö och stod där på torget och sålde sina alster. Så de klarade sig. Han hade några växthus också. Det var inget större trädgårdsmästeri. Det var

på några tusen kvadratmeter, men han odlade ganska mycket där.

Militärtjänst

1934 blev jag inkallad till exercisen. Jag kom till infanteriregementet I 7 i Ystad. Då slutade jag hos Johan Andersson. Alla rekryterna samlades i Malmö hamn. Det var den 24 maj, kommer jag ihåg. Sen fick vi marschera till tåget som gick till Ystad. Där blev vi uppställda på kaserngården i långa led. Där gick löjtnanter och valde ut vad de ville ha till sina styrkor. Där var kulsprutekompaniet och där var jägarkompaniet. Jag tyckte det skulle vara väldigt trevligt att komma till det militära. Somliga tyckte det var hemskt att göra militärtjänst, men jag tyckte att det skulle bli ett äventyr. Jag blev bekant med en kamrat, som hade ungefär samma bakgrund som jag. Han hette Sture Jacobsson.

Han och jag höll ihop hela tiden under militärtjänsten. När löjtnanten kom till mig, så tittade han på mig och sa: "Du skall vara med i kulsprutekompaniet." Samma sak sa han till min kamrat. Vi var många, ett kompani var väl flera hundra. Så fick vi hämta ut kläder och vapen och blev installerade och fick komma in. Det var väldigt fint i Ystad på kasernerna. Det var fina rum med värmeledning. Det var fullt modernt med duschar. Det var man inte van vid. Det var visserligen bara kallt vatten, men det gick bra det också. När man var hos lantbrukare, fanns inte den möjligheten. Där hade man en spann i stallet och en tvål. Sen fick man tvätta sig där så gott man kunde.

Jag trivdes mycket bra under rekryten. Det var konstigt för även där vaknade jag precis klockan 6. Det fortsatte. De andra låg och sov. När reveljen gick klockan 6, tyckte jag att det var en vacker signal, men andra var förbaskade på den. Då gick jag upp och duschade. Så jag var färdig när de andra skulle börja duscha. Då kunde jag bädda ensam, när de andra gick och duschade. Alla duschade inte heller.

Vi skulle göra 180 dagars rekryt- tjänstgöring, och vi låg väl ungefär

100 dagar i Ystad. Nu blev jag inte kulspruteskytt som jag egentligen ville bli, för jag var duktig på att skjuta. Jag kommer ihåg att i början när vi började skjutövningar, hade vi gamla kulsprutor, den äldre modellen. Vi var nere vid skjutbanan. Sture och jag var tillsammans. Det var innan vi blev uttagna till den tjänst vi skulle ha. När jag sköt, sköt jag mitt i prick hela tiden. När vi var färdiga med skjutningen så

Karls far Nils Hansson
Kron 1905

sa löjtnanten: "Du skjuter så bra så du får blir fri i eftermiddag." Detta var på förmiddagen, och de andra tittade lite konstigt på mig. Jag hade aldrig skjutit innan, jag bara kunde. Jag vet inte om det kom från min far, han var ju i det militära, men jag vet inte om han sköt något. Han var ju trumslagare.

Sedan så blev vi uttagna till vad vi skulle göra i det militära. Min kamrat och jag blev uttagna till transportare, som det kallades. Vi hade hästar och små kärror som vi körde kulsprutor och ammunition på. Vi blev nog placerade på detta tack vare vår bakgrund, drängar och vana vid hästar. Fast jag var ju inte dräng egentligen utan trädgårdsarbetare.

Efter tjänstgöring i Ystad skulle vi förflyttas till Revingehed. Innan vi flyttades fick vi fjorton dagars ledigt. Då jobbade jag hos lantbrukaren Johan Andersson, där jag jobbat innan. Efter att vi ryckt in igen till Ystad, fick vi marschera till Revingehed. Det var den så kallade rekrytmarschen. Det var lite annorlunda att komma till Revingehed, där fick vi bo i baracker. Där fanns visserligen duschar, men någon centralvärme fanns inte, utan där var spisar. Nu var detta på sommaren, så det gjorde inte så mycket. Matbespisningen var väldigt enkel, stora lador med långa bord. Där fick vi placera oss på långa bänkar. En man lade upp maten. Sen skulle den skickas vidare längs bordet. Ibland fick den som satt

sist nästan ingenting. Han fick i alla fall minst och det sämsta. Jag hade tur som satt i mitten, så det ordnade sig någorlunda. Maten var i och för sig inte dålig. Det fanns inget kök eller matsal. Maten koktes på den tiden utomhus i kokvagnar av kockar som var uttagna till det. Det var samma kockar som vi hade när vi var ute på övningar.

Jag låg på Revingehed till den 10 oktober 1934. Då skulle vi rycka ut. Då kom en fanjunkare och frågade om där var någon som ville bli kvar en månad och ordna upp bland vapnen och städa byggnaderna. Jag tänkte: "Ja, jag blir kvar en månad". Svea tyckte väl inte riktigt om det. Hon ville att jag skulle komma hem. Vi var inte gifta då.

Svea och Karl gifter sig

Jag hade inget jobb, när jag kom hem i slutet av november. Jag flyttade hem till min mor och bodde där över vintern. Vi hade det väldigt besvärligt, men hur det var så klarade vi oss. Svea flyttade till Lund. Hon fick plats som hembiträde hos en familj på Kävlingevägen. Hon fick ett litet rum intill tvättstugan. De hade en stor villa, men jungfrun fick inte bo i villan utan i uthuset bredvid tvättstugan. Liksom drängarna skulle tjänstefolket inte bo inne i huset, utan de skulle vara för sig själva. Svea hade ett litet rum. Där var väl en spis, men det kommer jag inte ihåg. Men vi träffades där ibland. Hur det var, så blev det som det blev, hon blev med barn.

Som jag sa hade jag inget jobb när jag ryckte ut från rekryten, men jag gick upp till min gamla arbetsgivare, bröderna Hanssons Handelsträdgård vid Kävlingevägen, och frågade om jag inte kunde få jobba där. Jo då, det kunde jag få. Det var i april månad 1935. Jag fick 20 kronor i veckan i lön. Då bodde jag hos min mor på Tvärgatan i 2 rum och kök. Det vara bara små kyffe. Svea och jag gifte oss den 10 augusti 1935 och fick då överta mors lägenhet. Hyran var på 15 kronor i månaden. Mor fick en liten lägenhet i gårdshuset. Där bodde Svea och jag i ett par månader. Strax efter det att vi gift oss, blev jag inkallad till en månads militärtjänst på Revingehed. När Bengt föddes den 19 september, var jag inte hemma. När jag kom hem på permis-

Karl i militär beredskap 1940

sion, var där ingen hemma i lägenheten. Då kom min mor och gratulerade mig och berättade, att jag blivit far till en son. Jag fick bråttom att cykla upp till BB för att hälsa på Svea och min nyfödde son. Jag fick nog vänta tills det var besökstid. Både Svea och jag tyckte att Bengt var så liten och fin. Jag fick återvända till Revingehed. Jag ryckte inte ut förrän den 1 oktober. Mor fick hämta Svea och Bengt på BB. Jag fick inte permission, för vi var ute på en stor manöver. Vår förstfödde son fick namnet Bengt efter min mormor som hette Bengta och dog samma år.

Bengt Hansson

Vi avslutar berättelsen om Karl Hanssons liv i nästa nummer med flyttningen till Smörlyckan, Karls arbete på Parkförvaltning och historien om när bomberna fälldes över hans arbetsplats 1943.

Emigrationskonferens i Mellerud

Alla släktforskningsintresserade inbjuds till Mellerud i Dalsland den 13-15 augusti och en konferens om emigrationen till USA. Första gången var i augusti 2008. Då kom 250 intresserade för att delta i seminarier, utställningar, knyta kontakter och möta amerikanska vänner. Nu arrangeras konferensen av Vasaorden av Amerika Logen 644 Mellerud i samarbete med Släktforskare på Dahl, olika föreningar och hotell i Dalsland. För mer information se www.emigrationdalsland.com.

Program för DIS Syd våren 2010

Reservation för ändringar – kontrollera på vår hemsida www.dis-syd.se

ÅRSMÖTE DIS Syd

2010-04-18

Plats: Publikanen i S:t Staffans församlingsgård, Staffanstorp

Tid: 13.00 -16.00

Kontaktperson: Jan Nilsson
jan@dis-syd.se

ESLÖV

Plats: Karidal, Tröskevägen 2, buss 2 från stationen 3 gånger/timme

Kontaktperson: Kerstin Olsson

kerstin@dis-syd.se

Kostnad 30 kr inkl. fika

2010-03-27

DIS Syd-träff för Mac & PC-använd.

Släktbok Reunion, Disgen & Word

kl. 13.00 - 16.00

2010-04-24

DISGEN-träff

Tema: Sökfunktioner i Digen 8.2

Tid: 13.00 - 16.00

HÖGANÄS

Plats: Kullabygdens Släktforskarens lokal, Linnégatan 15, Höganäs

Kontaktperson: Gunnar Persson

gunnar@dis-syd.se ingen anmälan

Kostnad 30 kr per gång inkl. fika

2010-03-27

DISGEN-träff

Tema: Utdrag och släktbok i Disgen

Tid: 13.00 - 16.00

2010-05-08

DISGEN-träff

Tema: Utskrifter i Disgen

Tid: 13.00 - 16.00

KRISTIANSTAD

Plats: KSFs lokal på Almvägen 18 B

Kontaktperson: Rune Jönsson

rune@dis-syd.se, 044-245217

Kostnad 30 kr per gång inkl. fika,

obligatorisk föransmälan

2010-04-12

DIS-cirkel

Tema: Vad används kartan i Disgen 8.2

till samt Disbytutdrag

Tid: 18.00 - 20.30

RONNEBY

Plats: ABF:s lokaler Kungsgatan 2

Kontaktperson: Bo Lundgren

bo@dis-syd.se

Teman bestäms senare. Ingen anmälan,

fika till självkostnad

2010-04-24

DISGEN-träff

Tid: 10.00 - 14.00

2010-05-15

DISGEN-träff

Tid: 10.00 - 14.00

Förbundsförsäkringen införs igen

Besparingsåtgärder tvingade Släktforskarförbundet för några år sedan att slopa sin förbundsförsäkring. Nu tillåter förbundets ekonomi försäkringen som återinfördes den 1 januari 2010. Försäkringen i försäkringsbolaget IF är en olycksfallsförsäkring. Försäkringen gäller för medlemsföreningarnas medlemmar och gäller vid kroppsskada som orsakats av olycksfall som inträffat under organiserad föreningsverksamhet t.ex.

möten, konferenser, resor etc. – samt under resa till eller från verksamheten. Om personliga tillhörigheter – glasögon, kläder etc. – skadas i samband med olycksfallet ersätts även dessa. Självrisken är noll kronor.

Skada anmäles till Försäkringsbolaget IF telefon 0771-56 00 00, försäkringsnumret är SP 245896. Det går givetvis också bra att kontakta förbundskansliet 08-440 75 50 för ytterligare upplysningar om försäkringen.

Mats J Larsson

Etterlysning fra Norge

Här kommer en etterlysning från Norge. Den blir en övning i att läsa norska. "Hei. Her kommer min etterlysning som avtalt; Du må gjerne forkorte innlegget hvis det blir for langt (ble kanskje litt unødig "preik"...). Pfh takk for hjelpa og god helg i finværet!"

Wahlström i Åsarum?

Jeg heter Asle Wahlström, bor i Flatåsengen 43B, 7099 Flatåsen, bibliotekar ved NTNU-biblioteket (tidligere NTH-biblioteket på Gløshaugen) er gift og har en sønn på 20 år og er ustraffet!) Skriv derfor trygt til meg.

Oldefaren min, Fredrik Andersson Wahlström, var født 27. aug. 1843 i Gungvala. Han var sønn til skomaker Anders Wahlström, født i desember 1819, i Gungvala, Åsarum, gift to ganger, første gang med Elna Pehrsdotter, født 17 mars i Mörum. De fikk to barn før hun (sannsynligvis) døde, Johanna født 19. sept. 1840 og altså oldefaren min Fredrik. Senere giftet han seg med Sophia Nilsdotter. De fikk døtrene Elna (f. 16/4-1849), Inga (f. 14/10-1851) og Marta (f. 24.10.1854).

Fredrik var skredder og utvandret til Norge. Som kjent var det ganske mange svensker som kom til Norge på den tida. Den norske utvandringen til Amerika var stor, samtidig som behovet for arbeidskraft i Norge var økende i industrialimens barndom da man for alvor begynte å utnytte fossekrafta.

Hva oldefaren min ellers gjorde i Norge kan jeg fortelle til de som måtte ha interesse av det. Han fikk ihvertfall to sønner og ble stamfaren til ei stor og livskraftig norsk grein av Wahlström-slekta, (slektstavle finnes), størsteparten bor i Trøndelag.

Hvis det er noen som skulle ha noe mer kjennskap til Wahlström i Åsarum og omegn (kanskje jeg er heldig og finner en fjern slektning?) ville det vært umåtelig spennende og interessant om dere svartet!"

Asle Wahlström

Asle.Wahlstrom@ub.ntnu.no

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning retur med
den nya adressen till:

DIS Syd
Porfyrvägen 20
224 78 Lund

B

Nu är vi fler än 3 000!

DIS Syd är en ideell förening som startade 1992. Föreningens ändmål är att främja kunskapen om, förståelsen för samt användningen av datorn som redskap i släktforskningen.

När du blivit medlem och har frågor så hjälper vi dig. Vi ställer upp med faddrar och kurser i ditt närområde. Vi hjälper dig att få ut mer av DIS produkter.

DIS Syd är den sydligaste regionföreningen i DIS, Föreningen för Datorhjälp I Släktforskningen. Vi samlar medlemmar från Skåne, Blekinge och södra Halland där fyra av fem DIS-medlemmar även är medlemmar i DIS Syd.

DIS Syd samarbetar med Skånes Genealogiska Förbund och de ca tjugo lokala släktforskarföreningar som finns i regionen och vi medverkar ofta i deras olika sammankomster.

Vi anordnar egna arrangemang av olika slag, t.ex utbildningar. Se vårt program på föregående sida. Vi har förstås en egen hemsida för att underlätta elektronisk kontakt släktforskare emellan.

Föreningens medlemsblad, *DISkutabelt*, kommer ut fyra gånger per år med användarefarenheter, tips, programnyheter och föreningsnytt.

Medlemsavgiften i DIS Syd är 50 kr om året, 25 kr för familjemedlemmar. Det förutsätter medlemskap i DIS som kostar 130 kr om året, 65 kr för familjemedlemmar.

Kom med du också och se vad vi har att erbjuda!

Styrelse:

Jan Nilsson	Lagerlöfs väg 14	245 32	Staffanstorp	046-255788	jan@dis-syd.se	Ordförande
Caj Nilsson	Herrevadsgatan 20	268 31	Svalöv	0418-668324	caj@dis-syd.se	Kassör
Bengt Kjällström	Östra Vallgatan 41	223 61	Lund	046-126018	bengt@dis-syd.se	Webmaster
Bo Lundgren	Avenboksvägen 3	372 52	Kallinge	0457-24413	bo@dis-syd.se	Ledamot
Rune Jönsson	Orienteringsgatan 4	291 66	Kristianstad	044-245217	rune@dis-syd.se	Sekreterare
Kerstin Olsson	Östra Ströö 2602	241 91	Eslöv	0413-31025	kerstin@dis-syd.se	Mac-ansvarig
Gunnar Persson	Långarösvägen 8	263 32	Höganäs	042-330515	gunnar@dis-syd.se	Fadderansvarig

Faddrar:

Anders Larsson	Storgatan 17	233 31	Svedala		anders@dis-syd.se	PC-fadder
Arne Sörlöv	Norra Alnaryd 216	370 33	Tving	0455-70304	arne.s@dis-syd.se	PC-fadder
Bengt Kjällström	Östra Vallgatan 41	223 61	Lund	046-126018	bengt@dis-syd.se	PC-fadder
Gunnar Persson	Långarösvägen 8	263 32	Höganäs	042-330515	gunnar@dis-syd.se	PC-fadder
Holger Andersson	Remmaregränd 1	226 51	Lund	046-248069	holger@dis-syd.se	PC-fadder
Jan Nilsson	Lagerlöfs väg 14	245 32	Staffanstorp	046-255788	jan@dis-syd.se	PC-fadder
Ove Billing	Tornngatan 13	312 31	Laholm	0430-14120	ove@dis-syd.se	PC-fadder
Rune Jönsson	Orienteringsgatan 4	291 66	Kristianstad	044-245217	rune@dis-syd.se	PC-fadder
Helge Olsson	Västergatan 28	231 70	Anderslöv	0410-20002	helge@dis-syd.se	Mac&Reunion-fadder
Kerstin Olsson	Östra Ströö 2602	241 91	Eslöv	0413-31025	kerstin@dis-syd.se	Mac-fadder

Disbyt-ombud

Ronnie Thomasson	Östervångsvägen 15	224 60	Lund	046-122100	disbyt@dis-syd.se	Disbyt-ombud
------------------	--------------------	--------	------	------------	-------------------	--------------

VAR MED I DIS SYD

VAR MED OCH PÅVERKA UTVECKLINGEN

VAR MED OCH HJÄLP DINA SLÄKTFORSKARKAMRATER DÄR DU KAN

